

[فصل سوم: ورود به شهر تفلیس]

سپاهن و از پیش از آن دهم: بعد از طی چهار فرسنگ راه وارد تفلیس می شدیم دو فرسنگ به شهر ماند، اینیک آذاسی باشی سردار و جمع کثیری از جنرالها و بزرگان و سرهنگان و افراد و این روس که تحریر جزو اسمی آذاسا باعه، تطویل بود با دو سه هزار نفر سوار و پیاده که سوار آنها تمامی اسب یکرنگ و لباس و اسلحه شیوه یکدیگر داشتند و پیاده سالدان: بین بهمین نسبت به یک وضع و یک نیاس بنظام تمام به استقبال آمد، در خدمت صاحب، ایلچی کمال تعارف رسمی و عزت و احترام کلی اوردهند، و بعد سردار تفلیس ساریت مخصوص خود را که شش اسب خاصه به او بسته بودند با گاریت چیان خود سر راه فرستاده که صاحب ایلچی، سوار شوند، چون ترول رحمت قلیای می شد، قدری راه سوار گاریت شدند، وقدری دیگر سوار اسب گردیده، با همراهانی که بیدند روانه شهر گردیدند، قریب به شهر جمیع اهل تفلیس از خرده (۱) و درشت نیز درس راه به استقبال آمد، تریک تعارف رسمی بجای می آوردند، تا اینکه داخل شهر شدیم، هجوم عام از زن و مرد شده بود، چون منزل سردار روس خارج قله، و درس راه عبور صاحب ایلچی واقع بود سردار چندین نفر از خواص خود را سر راه فرستاد و خود درب منزل ایستاد در کمال ادب و محبت، خواهشمند شد که چون منزل ما در سر راه واقع است صاحبی ایلچی در آنها نزود آمد، چای صرف نموده با اتفاق پیشتر شود رفته باشدند.

صاحب، ایلچی نظر به سر راه بودن و ایستادن سردار درب منزل خود، قبول این مطلب را نمود، در آنجا فرود آمدند، چون قاعده این است که بجهت ورود ایلچی بزرگ در هرجا بیست و یک توب اندخته باشند بمض ورود بیست و یک توب بعلت احترام و عزت صاحب ایلچی انداختند، و سردار [جلو] در منزل آمد، با کمال شف و مهر بانی تارفات رسمی بجای آورده، دست صاحب ایلچی را گرفته داخل منزل شده و ایشان را مقدم برخود نشانید.

چون میل بسیار به تماسای فیلها داشت صاحب ایلچی فرمود، فیلان را در منزل او برد، به اتفاق، آمدند، و ملاحظه نمودند و بعد به مکان خلوت رفته با یکدیگر به مساحت مشغول شدند، جمیع بزرگان روس در آن خانه جمع بودند، آقاییک دربندی که روز پیش، از همراهی ایلچی انگریز معاودت به تفلیس کرده، و به استقبال صاحب ایلچی آمد، بزد، در آن مجلس به امر دیلماجی قیام می نمود، تا اینکه چای صرف شد و سردار

شکرگذاری بسیار از مراحم شاهنشاه ایران بجای آورده بعد از ساعتی گاریت طلبیده صاحبی ایلچی را به دست راست و خود به دست چپ نشته روانه منزلی که جهت ما معین کرده بودند شدند.

اگرچه چادر صاحبی ایلچی را نیز برپا کرده بودند و کمال تنقیه داشت. اما به تکلیف سردار به منزل معین آمده در مکانی خواص توقف و به صحبت مشغول شدند. سردار نوید بسیار از محبت پادشاه خود می‌داد که در حین ورود شما بسامان آن با شما چنین و چنان خواهد کرد، و بعد ده نفر از خواص خود را مأمور به همانداری صاحبی ایلچی کرد و خود هم اظهار نمود که من هم یکی از مهمانداران شما خواهم بود. تعاریف رسمی بسیار بعمل آورده به منزل خود رفته، سالدات کشیکچی بسیاری تعیین کرده آمده در اطراف منزل مشغول کشیک بودند.

صاحبی ایلچی ساعتی استراحت وبعد ذریعه و نوشتجات بسیار به امنی دولت علیه ایران قلمی و کیفیت ورود و امورات وقوعی را در آنها اظهار نمود.

روز دیگر به مصحوب فولادیک غلام‌سکار ولی‌عهد دولت ایران روانه نمودند. چون در تقلیس به علت دست تصرف روس عفت و عصمت ایام‌سابق از زنان ایشان برخاسته^(۱) شده و شرب خمر هم شیوه کلی به مردانه بود. بعضی حضرات ایرانی که قبل از ورود صاحبی ایلچی به تقلیس آمده بودند، بدستیاری آقاییک دریندی مرتكب بعضی حرکات ناهنجار که نفس دولت است شده بودند. بتصور اینکه مبادا آن مطلب گوش زد غازمان و همراهانی که از ایروان آمده‌اند بشود و به سوسه شیطان مرتكب بعضی حرکات بشوند، صاحبی ایلچی قدغن نمودند که احتمی از همراهان را نگذارند که داخل قلعه شوند. روز بعد با وجود امتناع آهه‌از معاودت، همگی را روانه ایروان نمودند. عصر این روز دونفر از خواص سردار و آقاییک دریندی از جانب سردار آمده و عده‌ضیافت، فردا را از صاحبی ایلچی خواستند. چون به‌آئین ایشان تقصی‌ندارد، صاحبی ایلچی از دنگن فرمودند که از منزل خود هم ناهار^(۲) معقولی ترتیب داده‌فردا به خانه سردار آورده باشند، تدریجی ضیافت صرف شود. وعده ضیافت به آنها داده بمنزل خود رفتند. این روز به شب، رسید.

ولایت تقلیس از بعد از زمان شاه مرحوم که سوخته شده بود تا حال آبادی کلی به مردانه و خانه‌های عالی و عمارت‌های دوطبقه و کوچه‌بازار از چوب دوطبقه ساخته‌اند. اما چون، بازار و بعضی از کوچه‌ها عرض چندانی ندارد و کثیر خلق بسیار است اغلب اوقات کافت^(۳) بسیار در کوچه و بازاردار، بدی که از استشمام رایحه کشیفه^(۴) عبور تعذر کلی دارد. از این جهت از زمان تصرف روسیه تا حال مرض وبا و طاعون در آنها به مردمیله غلاب اوقات خلق بسیار از آنها برطرف می‌شوند.

دیگر وضع عمارت‌های دکاکین آنچا مرغوب نیست. دو سه حمام دارد که در هر یک آنها چشمۀ آب بسیار گرم خدا آفرین جاری می‌باشد. [آبی که] داخل حمام می‌شود از

۱- متن: برخواسته ۲- متن: نهار ۳- متن: کسالت ۴- متن: گسیقه.

شدت گرمی [از] آب اصلی حمام نیز گرمتر است و بهیچ وجه احتیاج بدآتش و گلخن ندارد. حوض‌ها ساخته‌اند که در آن حوض رفته آب گرم از لوله داخل حوض می‌شود. بمحض اندک شستشوی بدن ملایم و فرمی بسیار بهم میرساند. اما آب مذکور اندک تلخ وشور است. خانه و کاروانسرا و میدان و دکاکین و بازار از هر صفت از اصناف و چندین کلیسا و مسجد و سیرگاه بسیار دارد که تمام را دوطبقه و سه‌طبقه از چوبهای بسیار بلند قطردار ساخته‌اند. در آنجا ارمنی و گرجی و اروس ساکن می‌باشند، و قلیل مسلمانی نیز در آنجا هستند. کثیر خلق بسیار است. اصل قلعه تفلیس در میان دره واقع است. دو سه طرف آن کوه و یک طرف قلیل جای کوی دارد. سمت شمال و قبله باغات و بستانی و اشجار بسیار دارد که تمامی مثمر و هر میوه بعمل می‌آید. خاصه اندگر که اقسام مختلف در آنجا ملاحظه شد. در آن سمت آبی از بالای کوهها متصل بهم جاری است که در آن مکان حوض بزرگی ساخته‌اند و تماشاگاه است. همان آب کفابت، جمیع بساین، بلکه بعضی از زراعت آنها را می‌کنند. دیگر روخدانه کریز در آنجا واقع است که از یک سمت شهر می‌گذرد و نهری از آنجا بریده که داخل شهر کرده‌اند، و از سطح شهر می‌گذرد و پل چوبی روی آن بسته عبوری نمایند، آب مذکور غالب اوقات گل آبری^(۵) اما گوارا و خوش طعم است. تند می‌رود. بعضی جاها بقدر پنج قد آب دارد و بعضی کمتر دارد، و غالب کارسازی اهل آنجا از آب روخدانه است.

اصل حصار قلعه و بروج آن چندان استحکامی ندارد. و بعضی از آن خراب‌منهدم است. قبری از حصار قلعه در روی کوه ساخته شده، که کم کم بزیر آمده متصل بزمین شده است. در میان قلعه کوهی واقع است برس آن کوه خانه ایرانی‌خان والی بطريق قلعه چه [کذا]^(۶) ساخته شده و چشمۀ آبی در آنجا دارد. حال قدری خرابی به مردمانه است. اوقاتی که تقلیس بتصرف روس در آمده و والی زاده‌های آدجا را با کوچ و بنه کوچانیده به پتو بورغ برده‌اند. این قلعه چه، مجبوس خانه روسیه است. هر کس که مرتكب غلطی حیثوت به امر صاحب اختیار آنجا، او را در آن قلعه چه برده بجهت مینمایند. و بالاده مستحفل در آنجا گذاشته متوجه می‌شوند و قلیل آذونه بهداو میدهند، تا اینکه نزد مینه این برطرف می‌شود. و نعش او را بیرون آورده بجای دیگر برده دفن می‌نمند. درینه این روس در آنجا خانه سردار روس و دارالشفا و قلعه خانه و قورخانه و قلیل بدنه‌های دیگر است که در خارج قلعه هر یک بقدر دوهزار قدم، سه هزار قدم فاصله ساخته‌اند. خانه، نشیمن سردار بطريق آئین فرنگ دو سه طبقه ساخته شده، پنجره‌های آینه در اطراف دارد، و در طبقه اول سردار ومن‌تبعه اوساکن می‌باشد. در زیر طویله و انبارها و مکان عملنجات او می‌باشد. چون در تقلیس چوبهای بسیار بلند قطردار بسیار بیرون می‌برد، پاره مکان‌های دیگر بهجهت کشیک خانه و نشیمن قشون ساخته‌اند. دارالشفا و خانه بهجهت توپخانه و قورخانه و انبار اسلحه نیز در همان حول حوش بنا کرده‌اند. بسیار مکان‌ها بهجهت تغییر هوا و سیر و صفات اهالی تقلیس نیز در خارج قلعه ساخته‌اند. در نمر کوم مقابل قلعه بقعبه‌ای ساخته‌اند، می‌گویند مدفن شیخ صناع است. اما غالب بزرگان و اعیان «دیگر در آنجا مدفون می‌باشند. و اعیان روس که در تقلیس می‌باشند بلکه تباش آنها و سالداتی که همیشه در اصل قلعه خانه و مکان دارند بعضی مختصه و برخی در خانه‌های

ارامنه و گرجی سکنا نموده‌اند و از این جهت عصمت و غفت بكلی از زنان برخاسته و احدي اختيار زن خود [را] ندارد و طایفه روس آشکارا با زن‌های آنها رفته دخل میکند و با یکدیگر زن و مرد بزرگ و کوچک بدون ستر عورت به حمام رفته نشست برخاست می‌نمایند، و قبیح بكلی از میان ایشان برداشته شده. اما این طریق بی‌عصمتی از اهالی روس به ارمنه و گرجی سرایت کرده همچنانکه از آنها هم بقليل مسلمانی که در آنجا هستند رسیده چراکه من خود از ملا نارکردی نامی که شیخ‌الاسلام مسلمانان است شنیدم که می‌گفت در تفلیس... نکرده باشم و کم... کم‌باونش. والمهده علی الرأوى. اما از ناحیه احوال و افعال و کردار و گردش زنان در کوچه و بازار و گوش و کنار چنین فهمیده می‌شد که زن و بچه باعفت و عصمت در میان ایشان کم بهم میرسد زیرا که بکرات ملاحظه می‌نمودیم که زن‌های گرجی و ارامنه که بسیاری از آنها خود را بایشان که می‌نمودند بپوشانند و گوش و کنارها مشغول شرب‌خمر و افعال ذمیه^(۱) بودند تمام بقانون روس رفتار می‌نمودند. چراکه روسیه را تسلطی کلی برایشان است. همچنانکه هر یک از طایفه روس که بهرخانه بروند عملی کرده باشند احدي حد آنرا ندارد که تواند سخنی بگوید. جمیع گرجی‌آنجا شب و روز به دعای^(۲) دوام دولت شاهنشاه ایران مشغول می‌باشند، و تنای استخلاص خود را از روسیه می‌نمایند. و می‌گویند بزرگان و والی‌زادگان ما که خدمت کلو، به دولت روس کرده‌اند و آنها را در این مملکت راه دادند حال با کوچ و بنه در پیش‌بورغ محبوس و تکدی می‌کنند، آیا بما چه رسد؟ بهر حال افعال ذمیه و اعمال قبیحه از هر مقوله در اینجا بسیارات و شرب خمر به حدی شیوع دارد که در کوچه و بازاد گزارده می‌فروشنند. مردم زن و مرد گرفته می‌آشامند و به علت اینکه چندی قبل از این ناییه روسیه و قزلباشه برایشان دست یافته بودند... میان ایشان شیوع کامل بهرسازانه که بسیاری از آنها به همین عمل مشغول می‌باشند و همگی زنان ایشان از قانون روس کب بی‌عقلی کرده بحر کات شنیعه مشغول می‌باشند، (۴) چنانچه سردار تفلیس خود زن بد صورتی دارد. مندرکین نامی که پس ترین متعلقان اوست، و در میان مصالحة دولت، با ایران با ایشان، محمدعلی بیان گذاشتند و خداوند کار معظiem صدراعظم او را بهمراهی خود از تفلیس به جهت آوردن صاحبی ایلچی به چمن گلستان به ایران آورده بود. او را در مژور و جنزال می‌نامند و آخر که مشخص شد در حضور سردار در وقت صرف غذا که هر کوچک و بزرگی در سریز با یکدیگر نشسته غذا صرف می‌نمایند او عرضه نشتن نداشت. با زن سردار سروکار دارد و دائم اوقات با او صحبت

۱- پاک‌کلمه خوانده نشد ۲- متن: ضمیمه

۳- در نسخه ملی که متن اصلی ما در جای این سفرنامه می‌باشد، ده سطر را سیاه کرده‌اند. هیچ بعد بنظر نمی‌رسد که این کار بدست مؤلف انجام شده باشد و یا خوانده‌ای متن را از روی تصرف سیاه کرده باشد. چون این ده سطر را نسخه مجلس بطور کامل داشت، برای تکمیل این سفرنامه و حفظ امانت ناگزیر از درج آن شدیم. و کلماتی که جای آنها را اصلاح ندانستیم تقطیع چین کردیم. این ده سطر را در ابن «قراردادیم» که شخص باشد.

۴- در اینجا سه سطر از متن سیاه شده و از نسخه مع استفاده شده است.

می‌دارد. و به این طریق هر وقت از اوقات که مندرکین در او طاق زن سردار مشغول صحبت و رفتار ناهنجار است سردار خود حد رفتن به او طاق را ندارد و باید تأمی کند تا مندرکین بیرون آمده او داخل شود.

به جهت اینکه در قانون روس تسلط زن بسیار است و هر عملی و هر رفتاری که کرده باشد، و هرجا بروند و با هر کس صحبت بدارد مرد را نمی‌رسد که ازاوبازخواست و م Wax از خواسته کرده باشد. زیرا که اختیار زن با خود است. هر کس را خواسته خواسته است. حال اهالی تفلیس همین قانون را پیشنهاد خود کرده به علت تسلط روسیه احدي اختيار زن خود را ندارد. بهرجا خواهد می‌رود و آنچه خواهد می‌کند. فریاد از بی‌خبری اهالی ایران؛ از رفتار و کردار و قانون روسیه چنانچه زن بالیوانچ و زیر سردار روس که بجهت آوردن اعضای عهدنامه مصالحة دولتین به ایران آمده بود. زن شخص گرجی کفش‌دوزی بود و صباحت بسیار داشته، بالیوانچ شنیده او را اخوا نموده او دست از شوهر قدیم خود برداشته بخانه بالیوانچ رفته و بالفعل زن بالیوانچ است. شوهر او نتوانسته که سخنی بگوید.

دیگر چون آقاییک دریندی ولد میرزا صادق دریندی، مدتهاست که در ترد سردار تفلیس بخدمت دیلماجی مشغول و بالفعل ترد همین سردار روس بهمان خدمت مأمور و ملازم است. لازم شمرد که مجملی از احوال و رفتار او را در این روز قلمی نموده، که ظاهر شود که آمدن روس و تصرف بعضی ولایات ایران را از این‌قوله اشخاص باعث بوده‌اند.

مشارالیه با وجود اینکه خود را سلمان و ازنجا و میرزا زاده دریند مبداند و بعضی از اوقات خود را در زمرة ارباب فهم و کمال می‌شاردد، طریق رفتار و کردار او این است، که بكلی دین و آئین مسلمانی را از خود سلب و به آئین روس عمل مینماید. شب و روز با آنها محشور و به شرب خمر و کردن جمیع افعال و اعمال ذمیه^(۱) مشغول است. نه آثار مسلمانی از او ظاهر و نه بایک نفر مسلمان معاشر می‌شود. بحدی در کسب دین و آئین و مذهب اروس می‌کوشد که حد و حصر ندارد، و حتی ترک طهارت و تقوای طاهری را کرده، مکر رملاحظه شد که بطريق سگ و اروس سریا ایستاده بند شلوار شنوت را باز کرده ادرار می‌کرد. و بعد از فراغ برآمی افتاد. و در بیت‌الخلا که میرفت آب بجهت تطهیر همراه نداشت. بطريق روس پارچه کاغذی در گوش کلاه خود میداشت و بهمان تطهیر می‌کرد و مکرر اوقات در بین صحبت بحدی جانب دار و تعریفات از دولت اروس و دم^(۲) اهل اسلام را می‌نمود که مافوق آن متور نیست.

از جمله روزی از روی مفاخرت و دولتخواهی اروس از در بی‌شمری برآمده در خدمت صاحبی ایلچی مذکور می‌نمود که من و پدرم از جانب فتحعلی‌خان دریندی به پتربورغ رفته، ابتدا اظهار دوستی و اخلاقی بدولت روس کرده، و بعد آنها را تحریک و ترغیب و راهنمائی به آمدن ایران نمودیم. قرلایاغ را م‌آوردیم و بیش از آمدن او